

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrsko deželo za vse leto 25 K, za pol leta 13 K, za četrto leto 6 K 50 h, za jeden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 22 K, za pol leta 11 K, za četrto leto 5 K 50 h, za jeden mesec 1 K 90 h. Za pošiljanje na dom računa se za vse leto 2 K. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Posamezne številke po 10 h. Na naročbo brez istodobne vpošiljatve naročnine se ne ozira. — Za oznanila plačuje se od štiristopne peti-vrste po 12 h, če se oznanilo jedenkrat tiska, po 10 h če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvole frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravnštvo naj se blagovljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari. — Vhod v uredništvo je iz Vegove ulice št. 2, vhod v upravnštvo pa s Kongresnega trga št. 12.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34. — „Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Če je res...

Po listih kroži senzacijonalna vest, ki je pri nemških strankah obudila veliko radost, ki pa ima vse lastnosti, da obstoječa nasprotja še poostri. V mislih imamo poročilo o izjavi prestolonaslednika, nadvojvode Frana Ferdinanda, glede nemškega državnega jezika.

List, ki sicer ne velja kot posebno verodostojen, ve povedati, da je nadvojvoda Fran Ferdinand nedavno tega dobrogo izjavil svoje simpatije za prizadevanje nemških strank, naj se nemški jezik zakonito uveljavi kot državni jezik. Nadvojvoda je to svoje stališče utemeljeval s tem, da zahtevata jednotnost državne uprave in jednotnost v vodstvu armade, da postane nemščina državni jezik, s katerima argumentoma tudi nemške stranke podpirajo svoje prizadevanje.

Poročilo o tej nadvojvodovi, res senzacijonalni izjavi še ni potrjeno. Mogoče je torej, da tudi ni resnično, ali da je popačeno ali vsaj nepopolno, če je pa poročilo pravilno in resnično, potem je ta izjava tako, da mora ne samo neugodno vplivati na politične razmere, ampak tudi na vse nemške narode napraviti jako mučen utis, ker jim odpira najneprijaznejšo perspektivo za bodočnost, zlasti ako se uvažuje izjava nadvojvode-prestolonaslednika povodom prevzetja protektorata nad katališkim šolskim društvom.

Ako utemeljujejo nemške stranke svoje zahtevanje, da naj se uvede nemški državni jezik z oziri na jednotnost v upravi in v vodstvu armade, je to le pretveza, v istini pa hočejo z nemškim državnim jezikom narediti konec § 19. državnih osnovnih zakonov glede narodne ravnopravnosti ter tudi v Cislitvanski ustvariti take razmere, kakršne vladajo na Ogrskem. Tam se je z madjarskim državnim jezikom ustanovila popolna narodna brezpravnost Nemadjarov, in to isto hočejo Nemci tudi pri nas doseči. Karje za jednotnost uprave in vodstva armade res potrebno, temu se itak nihče ne ustavlja, toda, akoravno ima nemščina danes še veliko večjo veljavo, kakor

je po rečenih ozirih potrebno, vendar niso Nemci zadovoljni.

Nadvojvodova izjava je za Nemce znamenita podpora v njihovem prizadevanju za absolutno gospodstvo v državi, toda ta izjava je tudi v stanu, da provzroči v parlamentu ne le debate, ampak tudi celo boje. Doseglo se je z velikimi težavami, da je v parlamentu nastalo vsaj nekoliko miru, da se je vsaj nekaj začelo delati. Te parlamentarne razmere pa bi se hitro obrnilo na slabše, če bi se izkazalo, da so poročila o nadvojvodovi izjavi resnična.

No, mi odkrito povemo, da ne moremo prav verjeti v resničnost tega poročila, ker se nam zdi nemogoče, da bi prihodnji vladar zavzemal tako stališče, kakor je označeno v njemu pripisani izjavi.

**V Ljubljani, 22. januvara.
K položaju.**

Dan prve državnozborske seje po božičnih praznikih še vedno ni definitivno določen. Proračunski odsek je včeraj zopet začel imeti seje. V tem tednu pride na vrsto tudi justični etat. Prihodnji teden pride na razpravo etat za šolstvo. Ostale proračunske točke pridejo na vrsto po prihodnjem tednu, to sta predvsem finančni zakon in generalni referat, tako da konča proračunski odsek svojo nalogo šele okoli 8. februarja. Vendar pa se snide državni zbor že nekaj dñij poprej. Nemški listi vedo mnogo povedati o razkolu v mladočeskem klubu, zato je poslal dr. Pacák v »Národné Listy« pojasnilo, da se kaka spomenica o bodoči ureditvi jezikovnega vprašanja v kraljestvu češkem vladni izročila, ker tega sam klub brez pridržila izvrševalnega odbora in cele stranke ne more storiti. Spis dr. Pantůčka obsegajo pritožbe glede žaljenja narodne enakopravnosti Čehov. Pacák konstatuje, da vladai glede jezikovnega vprašanja med Čehi sloga, le glede urejenja notranjega uradnega jezika so bili poslanci različnih mnenj, a so se končno tudi v tem v bistvu zjednili. Končna odločitev pa je na podlagi raznih predlogov poverjena izvrševalnemu odboru.

Odpoved kralja Aleksandra.

»Berl. Loc. Anz.« poroča z dopisom iz Belegagrada, da se prestolonasledniško vprašanje na Srbskem morda prej reši kot se je pričakovalo. Vrše se sedaj pogajanja in imajo posredovalci že polno dela. Rusija je to vprašanje spravila v tek in Avstro-Ogrski je o tem znano. Kralj Alexander boste baje odstopil in njegov naslednik bo postal v Peterburgu pri svojih tetah živeči sin pretendenta Petra Karageorgjevića, Jurij Karageorgjević. Aleksander ve, da ni popularen ter je raznih spletov naveličan. Zato hoče iti. O tem je njegova okolina obveščena. Baje hoče črnogorski knez ponuditi svojega sina Mirka kot prestolonaslednika ter je zato odpotoval v Peterburg. Baje ne doseže svojega namena, kajti Jurij Karageorgjević ima za seboj ruski dvor.

Vojna v Južni Afriki.

Angleži imajo na vesti novo, vnebovpijočo lumperijo. Junaškega burskega vojskovodja Scheepersa, ki je angleške čete nakletil v mnogih bitkah ter si s tem pridobil v vrsti burskih junakov nevenljiv venec, so 19. t. m. ustrelili. S tem so pokazali Angleži, da smatrajo odpor Burov, borečih se za neodvisnost s krvjo in največjimi žrtvami pridobljene domovine kot ustajo in sedanje burske voditelje za morilce. Angleži se delajo kot bi bile transvaalske in oranjske pokrajine že do cela angleška last ter da je vojna Burov punt angleških podanikov. Zato streljajo burske voditelje kot bi ne bili branitelji svoje domače zemlji, nego razbojniki. Angleži ne uživajo nikjer na svetu nobene simpatije, s svojimi zločini pa si nakopujejo še največje sovraščvo, ki se bo morda še hudo maščevalo! Poroča se, da pride pred vojno sodišče tudi Kruitzinger, ki je Angleže v Kaplandiji večkrat pretepel, a so ga končno Angleži ujeli bolnega in ranjenega. Tudi njega bržas ne čaka niti drugega, kakor — krogla v junaške prsi. Iz Kimberleya poročajo, da so Buri zavzeli Griquatown ter so angleškega majorja in 4 može z bodali usmrtili ter 5 mož ranili. Iz Pretorije poročajo, da je bilo v zadnjem času v

v vzhodnjem delu Transvaala ujetih mnogo Burov, kar baje ni ostalo brez učinka na Bure. Baje se vsak dan množe znamenja, da vlada med Buri demoralizacija. Angleži so našli baje prošnjo na Botho, naj strašni vojni napravi konec. Na prošnji je bilo — 25 podpisov, med temi je bilo baje tudi nekaj odličnih Burov, ki prosijo, naj se z ozirom na trpljenje žensk in otrok v angleških taborskih sklene mir. Tudi poveljnik Prichard je baje pisal Bothi, naj se sklene mir, ker se širi med ljudmi njegovega oddelka nezadovoljnost ter se hočejo podati. Iz Bruslja poročajo, da Buri ne odstopijo od samostojnosti in neodvisnosti ter da od tega svojega mirovnega pogoja ne odneha. Tudi je položaj Burov baje seda zopet ugodnejši. Poročila iz burskih krogov trdijo torej prav nasprotno od onega, kar trdijo angleški listi. Kakšna je resnica seveda ni možno reči. Gotovo je Burov vedno manje, a tudi Angleži so utrujeni in vojne jako naveličani.

Najnovejše politične vesti.

Papež zoper ultramontansko časopisje. Kakor že večkrat, obrnil se je papež zoper na člana francoskega episkopata, in sicer to pot na nadškofa burgonskega, monsignora Servonna. Očita v pismu francoskim klerikalcem, da so sami krivi neugodnega svojega položaja v državi, potem se pa tudi obrača naravnost zoper ultramontansko časopisje. — Pruska za Poznanj, Pruska namerava ustanoviti v Poznanju višo šolo z vseučiliščnim značajem. V Brombergu pa se ustanovi višja poljedelska šola. V to se zgodi, da se nemštv čimpreje ojači v poljskih pokrajinal ter izpodrine Poljake. — Policijni nadzorujejo službo božjo. Prusko vohunstvo nad Poljaki je že toliko, da pošiljajo oblasti svoje policijske organe v uniformah nadzorovat v poljske cerkve službo božjo, kakor se je zgodilo to ne davno v Bohumu. — Štiri nova mesta dvojnih svetnikov se ustanove v kratkem času pri najvišjem sodišču na Dunaju, tri mesta se podele baje Poljakom v zahvalo za — — —

LISTEK.

Koncert čeških filharmonikov iz Prage.

Pod vodstvom dirigenta g. J. Čelanskoga smo imeli v pondeljek zvečer za Ljubljano izredno velik umetniški dogodek in sijajen glasbeni praznik. Ta koncert je bil najpopolnejši koncertni užitek, ki smo ga doslej imeli v slovenski dvorani. Reklama o tem velikem in popolnem orkestru torej ni bila puhla fraza, in se je naše občinstvo prepričalo samo, da smo bili s svojim toplim priporočanjem docela pravični.

Društvo češke filharmonije obstaja šele komaj $\frac{1}{4}$ leta. Izčimil pa se je orkester iz bivših članov orkestra praškega narodnega gledališča, ki so pomnožili svoje število še z nekaterimi konservatoristi. Orkester je štel z vštetim dirigentom 65 mož. Jedini namen in smoter društva je prirediti koncerte. Razni češki mecenji so prispolili k društvu z izdatnimi zneski kot ustanovniki, in slavni češki virtuozi goslač Kubelik je sam prispeval 5000 gld. Orke-

ster priepla v Pragi redne tedenske koncerte in abonirane mesečne koncerte. Dirigenta ima orkester dva, in sicer slovitega glasbenika in skladatelja, Oskarja Nedbalja, ki je s filharmoniki koncertiral že v Peterburgu, Berolinu, Parizu in na Dunaju, povsod z največjim uspehom, — ter J. Čelanskoga, bivšega opernega kapelnika zagrebškega in lvovskega gledališča. Tekom dobrega $\frac{1}{2}$ leta si je pridobil orkester v Pragi tolik ugled in toliko stalnega občinstva, da je upati, da se ta institucija vzdrži trajno le s koncerti. Doslej je koncertiral orkester razven v Pragi tudi skoraj po vseh čeških in moravskih mestih. V decembru je sodeloval pri Dvořákovem slavnostnem koncertu na Dunaju z jako resnim, velikim in vsestranskim uspehom. Vsi Dunajski listi — izvzemši Wollovo »Ostdeut. Rundschau« — so bili polni hvale in priznanja.

Sedanja tournée v Zagreb, Ljubljano in na Reko je prva na slovanski jug. Včeraj je koncertoval orkester na Reki, danes pa je priredil na splošno željo v Zagrebu še II. koncert z novim programom. Za prihodnjo sezono se namerava orkester popolniti še z nekaterimi novimi izbornimi močmi ter napraviti novo to-

urneo preko Italije in Holandske na Angleško. Repertoar orkestra je za takoj kratko dobo njegovega obstoja že jako velik. Goji se v prvi vrsti slovenska in tudi splošna klasična glasba. V Avstriji imamo troje priznano najboljših orkestrov: prvi in najpopolnejši je orkester dunajske filharmonie, drugi je orkester praškega narodnega gledališča in tretji je — orkester čeških filharmonikov, ki smo ga čuli sami. V svojih vrlinah je enakovrstni dunajskemu koncertnemu »Vereinsorchester« ju, ki ga diriguje Ferk. Löwe.

V Ljubljani je bil sprejet češki filharmonični orkester z navdušenjem in z iskrenim, docela zasluzenim zanimanjem.

Toliko izbornega glasbenega in izšolanega materijala in umetniškega temperamenta, spajajočega mlade in starejše muzike, v »Narodnem domu« še nismo slišali. Glavne vrline orkestra so mladost, svežost in temperament ter pristnočeška navdušenost. V drugi vrsti odlikuje — zlasti prve goslarje — orkester izborna tehnik. Goslarji so vzlici temu, da njih glasbila nimajo velikega tona, fini in elegantni virtuozi. Osobito treba tu omeniti izborna koncertna mojstra, I. violinista. Prav dobrí so tudi čelisti in basisti. Med

lesnimi instrumenti je pravi umetnik klarinetist. Izvrstna sta tudi oboja in fagot. Trobila se odlikujejo z močnim, polnim in blestečim tonom, ki seveda včasih goslarje zakrije.

Program koncerta je bil bogat, umetniško sestavljen in velezanimiv. Po našem mnenju je splošno najbolj ugajala B. Smetanova simfonična pesem »Vltava«. Invencija te v nekakem programske slogu pregibajoče se skladbe teče neprestano in čudovito! Skladba je polna najrazličnejših občutij (Stimmung). Čuje se šumenje, žuborenje in bobnjenje reke, šumenje in vršanje gozdov ob Vltavi, prepevanje veselih in žalostnih pesmi njenih nabrežnikov, proti koncu pa naraste skladba do takoj veličastnega izraza, kakor bi hotel Smetana v bujni harmoniji naslikati vso obvlavsko češko zgodovino z njenimi slavnimi boji ter v mogočnem zaključku postaviti ob Vltavi celo kraljestvo.

V svoji sanjavosti, po svojih ljubeznih spevih in po slikanju večernih in nočnih prizorov je tako ugajala v Ljubljani prvikrat igrana Z. Fibichova selanka »V podvečer«. Skladatelj je izvrstno napisal večerno občutje duše sredi krasne poletne narave. Poslušalcu se zdi, da je

Dopisi.

Iz Mozirja. (V pojasnilo.) Pod tem zaglavjem se zgraža Val. Raztočnik, organist iz Mozirja, ker sta »Rodoljub« in »Narod« poročala o zakonski ženi, ki je prišla ponoči poseti krepostnega kaplana Pankracija, organist pravi, da tudi on stane v kaplaniji, ter da je dotična žena le prišla njega k večerji klicat. Kmalu potem pa priznava, da je on pobožno ženo spremljal, ko je šla plačevat pomnenje za rafne starše, zamolči pa premeteno, komu je plačevala pomnenje. — Veste, gospod organist, kadar boste hoteli zopet kot grešni kozel veljati in grehe koga družega nase jemati, morate pač pametnejše lagati; to vaše pojasnilo nič drugog nego potrdilo naše trditve. Bolj ko mestate, bolj smrdi. — Tako bedasti menda vendar še niso »Gospodarjevi« bralci, da bi vam verjeli, da vi cerkev zaklepate, ko je vendar to mežnarjevo delo, — ter da vas je bogoljubna žena morala priti klicat k večerji, ki ima celo kopico otrok za takšen posel sposobnih, in ko ste vendar tam ves dan rezali meso, kakor sami pravite, ter bi vas o tej priliki lahko večkrat povabila na večerjo. Kar je pa še najverjetnejše, je to, da skrbna gospodinja o času kolin, ko dela in skrbi doma ne manjka, hodi k organistu in kaplanu po celo uro v posete. — In pomnenje je prišla plačat na dan kolin!? To bi vendar vsaki dan stokrat lahko storila doma, ker je Pankracij ves svoj prosti čas (24 ur na dan) posedal in pil v njenem pajzelju. — Bojimo se, da bo Jerica pominila, kdaj je šla pomnenje plačat ledenuemu možu. Vam pa, g. Valentin, svetujemo, da ne pošljajte več v svet tako neumnih skrpucarij, makar jih sestavi vaš šef Pankracij. — Neki Kortner iz mozirske okolice piše v »Slovenskem Gospodarju« od 9. januvara t. l., da »Rodoljub« laže, ko poroča o kaplanu Pankraciju, da ni hotel iti tja na spoved, in da je njegova mati umrla brez sv. popotnice. V tem pojasnilu se zavija in zasukava cela stvar, da je kar grdo. Vendar pa vsak še toliko neuki človek tudi iz te farbarije lahko spozna, da je naša trditev povsem resnična in pravična, ter da je to vendar res, kar smo v »Rodoljubu« hoteli konstatičati, namreč, da Pankrac ni hotel iti stare Kortnerce spovedat, ter da je ista brez poslednje tolažbe umrla, kar bi se ne bilo zgodilo, ako bi se po božni mož takoj odpravil na potku umirajoči, po sv. popotnici koprneči ženi. Značilno je, da Kortner ne zna niti brati niti pisati, istotako tudi priča, klerikalni krojač Florjan Smolič ne. Ves sestavek, o katerem se Kortnerju niti sanjalo ni, je podpisal, podkrižal, prepisal itd. organist iz Mozirja.

Izpred sodišča.

Včeraj so se pri deželnini sodniji vršile še naslednje obravnave:

1. **Čudna trojica** sedi na obtožni klopi: Zihel Janez, Luka Jugovic, po domače »Rihterjev« in Jože Kožuh, po do-

v gorki noči, ko lega kakor lahen pajčlan mir na trudno zemljo. Veter se pojgrava v drevju, narašča in upada, cvrčki in razne žuželke cvrče svojo ponočno pesem in vesoljna narava se naslaja v blaženstvu, pretrganem po polnočnem zvoru, vzdihih ljubežih se bitij in globokem sponju speče natore. Skratka: lahko umljiva skladba je polna poezije, občutja in lepih slik, ki so bile sploh glavna vrlina Fibichove Muze.

Dvořákova ouvertura »Carneval«, znana že iz koncertov »Glasbene Matice«, je šumna, barv bogata in bujnega, bohotnega življenja polna skladba, »ein musikalisches Effect- und Paradestück« bi rekel Nemeč, velikanskega temperamenta in velike dovršene tehnike. Ouvertura je občinstvo elektrizovala.

Dvořákova simfonija v D-duru se je že pred 6 leti izvajala na koncertu »Glasbene Matice«. Med 5 Dvořákovimi simfonijami je ta prva. Drži se formalnih klasičnih oblik ter izraža v I. stavku veličastnost narave v gozdu, prehaja v dolg, krasen spev, izraz srečne duše, ki v scherzu razbrzdano vriska ter daje duška v energičnem furiantu z markantnimi medstayki, sedaj hitro vrveč, sedaj mirnejše pojoč. V

mače »Jožekovo«; vsi trije iz Stare Luke, vsi trije doslej nekaznovani, vsi trije 18-letni in vsi trije radi istega prestopka (javna nasilnost) toženi. Obravnava pa se mora že kar začetkom preložiti in tako se bode morala čudna trojica drugikrat zagovarjati.

2. **Kamniški fantje.** V noči na 28. oktober ob 2. uri je l. 1881. rojeni, predkaznovani mizarski pomočnik iz Zduša Janez Legedič vpil, pel, razgrajal in ukal z nekim tovarišem po Kamniku. Usoda pa je razposajena Zdušana prijela za »kratevatec« in sicer je nastopila usoda v obliki mestnih stražnikov M. Kolmana in I. Fritza. Kolman je »pokal« v »imenu postave« Legediča. »Primojuš, mene že ne«. Vse jedno je pa šel s »pulcjom«, ki je potegnil sabljo, do zapora. Tam pa se je začel tepti s stražnikom in istega tudi lahko poškodoval. Šele s pomočjo drugega stražnika Fritza so spravili Legediča v luknjo. No, pri obravnavi so mudali 2 meseca z enim postom vsakih 14 dni.

3. **Tat iz navade** je menda leta 1859. na Vrani Peči rojeni Josip Ložar in sicer krade najraje koštrune, koze itd. Predkazovan je že mnogokrat, vse jedno je pa sredi septembra iz planine Mihe Pušnika zopet ukradel 2 koštruna in iste prodal za 12 kron ter 1 frakelj žganja. Ložar priznava vse. Sodni dvor ga obsoodi na 15 mesecev težke ječe z 1 postom in plačilo stroškov.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 22. januvara.

— **Osebova vest.** Evidenčni elev g. Matevž Čepernič je imenovan evidenčnim geometrom v Trebnjem.

— **Za vseučilišče v Ljubljani** je poslala pôtem mestnega magistrata peticijo na ministrstvo občina trga Reče, naravnost pa županstvo občine Slivno; na državnem zboru je poslal jednako prošnjo krajni šolski svet na Gornji Poljskavi.

— **Dragotin Jesenko** †. Danes opoldne je po kratki bolezni v starosti 37 let umrl uradnik banke »Slavije« gospod Dragotin Jesenko zapustivši vdovo in sedmero nepreskrbljenih otrok. Pokojnik je bil jako talentiran in ko bi bil živel v drugačnih razmerah ter bil rojen pod srečnejšo zvezdo, bi bil na literarnem polju dosegel še velikih uspehov. Tako je bila njegova literarna delavnost le bolj omejena; oglasil se je letu in tam, a kar je obelodanil, kaže lepo nadarjenost. Nekatere njegovih, pod imenom T. Doksov v »Slovencu« in »Ljubljanskem Zvonu« priobčenih pesmi so trajne vrednosti in spadajo med najboljše slovenske pesniške proizvode. Posebno srečen je bil v satiričnih pesmih, katerih je v »Brusu« mnogo priobčil. Satirična tedenska kronika v verzih, katero je nekaj časa priobčeval v našem listu, je še vsakomur v spominu. Ta kronika je bila tudi povod, da je »Slovenec« pokojnika zasmehoval, ko je ležal na smrtni postelji. Pokojnik je dobro prevedel več

IV. odstavku so nanizane velike in krasne kombinacije motivične vsebine, zvezane z velikansko kontrapunktično tehniko. V muzikalnem oziru je IV. odstavek najlepši in najboljši, v poljudnem pa III. scherzo (furiante).

Vedno krasno in mladostnosvežouverturo k operi »Prodana nevesta« je igral orkester v izredno hitrem tempu ter z imponujočo vervo.

Koncem koncerta je pridal orkester vsled burnega, brezkončnega, vedno se ponavlajočega ploskanja še pikantni, ljubeznivi in efektni valček iz Čajkovskega opere »Jevgenij Onjegin«.

Dirigent, g. Čelanski se je izkazal izbornega koncertnega vodjo, ki orkester suvereno nadvladuje. Njegove vrline so izvrstno razumevanje skladb, še bolj pa njegov dojmljivi mladostni temperament. Pod njegovim dirigentstvom je prišla moč orkestra v predavanju docela do veljave, ter so se prekrasno izvajali — zlasti v Fibichovi selanki — mojstrski pp.

Koncert nam je nudil največji glasbeni užitek, zato smo hvaležni češkim filharmonikom, pa tudi prirediteljici koncerta, »Glasbeni Matici« in njenemu koncertnemu mojstru, Mat. Hubadu.

dram in opernih libretov, napisal tudi nekaj političnih in narodnogospodarskih člankov ter bil sploh marljiv sotrudnik. Boditi pokojniku zemljica lahka in ljub spomin!

— **Tisti »blagi« župnik** — tako nam pišejo iz Žirovnice, kateri je, kakor je gospod dr. Tavčar popolnoma resnično povedal v državnem zboru, trpinčil na smrtni postelji ubogo Marušo (recte: Mino) ter njenega tudi smrtnobolnega moža, in kateri bi vsled tega dejanja moral biti obsojen v dosmrtno ječo brez »ofra«, ta župnik, kateri dela različne »reelne in solidne kupcije s cerkvenimi stoli itd. itd. — ta župnik torej je pred kratkim zopet pokazal svoje »blago srce«. Ta čuvavar Marijinih devic je namreč pred nekaterimi dnevi zopet dejansko izrazil svojo pedagogično metodo v šoli. Kaznoval je namreč dva dečka-brata (imena so na razpolago) takole: Prijel je z vsakoroko enega za lase ter je dečka z glavicami skupaj tolkel, tako da sta imela — zlasti eden — vidne in boleče znake katoliške nežnosti po sencih ter nista mogla in eden še ne more v šolo in v cerkev! Našega »dobrega in blagega« fajmoštra pa je, ko ga je vsaj nekoliko minila strast — (popolnoma ga nikoli ne mine), začelo skrbeti, da bi morebiti državne oblasti te njegove pedagogične metode ne odobravale, in priplazil se je, kakor se priplazi lisjak k nedolžnemu plenu, ponoči v dočitnem liberalno vas, da bi pregovoril stariše. Dečkoma pa je zažugal, da ju bode še bolj natepel, ako ne prideta v šolo in v cerkev! Torej z bolnima glavama naj bi dečka šla v dobre pol ure oddaljeno šolo in to po zimi, v mrazu?! Če ima župnik mlado kuharico, če daje na dražbo cerkvene stole, če zabavlja na leci, če dela razprtije po občini, če sploh rogovili in preobrača novodobne katoliške kozle, zato se že noben pameten človek ne meni več — vsi se mu za hrbotom smejemo. Ali da bi pobijal na tak način po glavah naše otroke, da bi vsled njegovega katoliškega ravnanja morebiti postali idiotje ali reveži za vse žive dni, to si bodemo pa vendar očitno prepovedali! Radovedni smo, kaj bode ukrenili slavni c. kr. okrajni šolski svet v Radovljici, oziroma sodišče s to posebljeno strastjo v duhovniški obleki?!

— **Najnovejši naklep na poselske žape.** Ljubljanski kaplan J. Kalan je sicer v Kamniku sijajno dokazal, da zna trčjalke za norca imeti, ali če misli, da bo tudi javno mnenje imel za norca, se kako moti. Na našo notico »Najnovejši naklep na poselske žape« v številki 14. nam je poslal popravek, v katerem trdi:

»1. Ni res, da sem izumil nov načrt, kako bi se poslom kar največ pograbilo; res pa je, da so me prišle služkinje same prosit, naj bi jim šel na roko, da se ustanoji v Ljubljani zavetiče za služkinje, podobno zavodu sv. Nikolaja v Trstu. 2. Ni res, da sem sprožil misel, naj bi se zdala hiša, kjer bi nekateri posli imeli prebivališče na stare dni; res pa je, da sem to misel, ki so jo drugi sprožili, z veseljem pozdravil. 3. Ni res, da sem ženske pozval, naj da vsaka kolikor more ter naj se zaveže plačevati 1 krono na mesec; res pa je, da so se same svobodno dogovarjale, koliko bi v to prispevale; tudi ni res, da so zavezane dajati 1 krono na mesec. 4. Ni res, da sem kedaj dejal: »Čeravno nočete nič dati, hiša bo vsojedno stala, bandera pa ne boste dobile«. Res pa je, da sem rekel: Sedaj, ko smo enkrat začeli, ne bomo odjenjali, naj nekateri še toliko zoper to zabavljajo! V Ljubljani 20. januvara 1902. J. Kalan.«

Prijatelj Kalan, tako se ne gremo. S takimi farbarijami ne smete na dan, te so za Ljubljano preveč — neumne. Kdor bi Vaše zmožnosti sodil po tem skrupculu, bi moral reči, da niste sposobni za mestega kaplana. — Kar smo poročali, smo izvedeli od interesiranih oseb, ki se ne drže liguorijanskega nauka o krivi prisegi, pač pa se boje, da se jim hoče »mošnje olajšati«, v katerem poslu so gočovi duhovniki pravi virtuozi. Sicer pa Kalan pravzaprav nič ne taji, le preverja in zavija, pa še tega ne tako, da bi mu kdo mogel verjeti. Najnovejši naklep na poselske žape je s tem popravkom v toliko pojasnjem, da se že zla-

ga in nabira denar; dasini za to oblastnega dovoljenja. Da se gre tu zopet za naklep, s katerim naj bi se pomnožilo duhovniško premoženje z žulji poslov, je več kakor očitno. Posli naj s svojimi žulji sezidajo hišo, da bodo imeli duhovniki profite — to je jedro tega naklepa, in zato novič opozarjam gospodarje in gospodinje, naj posle svare pred najnovejšimi limanicami, ki jih nastavlja duhovniška lakomnost.

— **Slovensko gledališče.** Opera »Rigoletto« se je poleg »Trubadurja«, tipa Verdijeve glasbe, najbolj priljubila izmed vseh oper našemu občinstvu. O Verdiju v obče in o »Rigolettu« še posebej pisati detajlirano glasbeno kritiko, bi se reklo nositi vodo v morje velike literature o tem laškem mojstru melodije. Dva tabora, dve smeri, ki se mi zdita nepremostljivi, imamo v glasbenem svetu danes. Nemec Wagner in Italijan Verdi sta kontrasta, ki delita danes publiko v dva dela; Wagner mojster duhovite in globokoumne deklamatorične glasbe — Verdi kralj melodije, razdelila sta tudi operne pevce v Verdijance in Wagnerjance. Da stoji Wagner s težko svojo glasbo, kojo razume le malo % umetniško mislečega občinstva, umetniško na višji stopnji, ni dvoma, a da si je pridobil Verdi s svojo lahko umljivo, velemelodijozno, dasi sem in tja — zlasti kar se tiče orkestralnega spremljevanja — trivialno glasbo srca najširšega občinstva, kaže dejstvo, da vre k predstavam Verdijevih oper in prepeva njegove divne melodije. Pa kakor se ne sme presojati staroklasičnih dramatičnih del z modernega stališča, tako ni soditi Verdija z wagnerjanskim stališča. Da je velika, pretežna večina našega občinstva v Verdijevem taboru, je lahko umljivo, saj je ravno naš padli, nenadomestljivi operni steber Noli povzdrignil med nami Verdija in laško opero; s »Trubadurjem« in operno našo zgodovino je njegovo ime nerazdržljivo. »Rigoletto« nima sicer tistega nimba, koji obdaja »Trubadurja«, a priljubil se je z njim našemu občinstvu najbolj. Naše občinstvo poželi ravno melodije, lahko umljive in blagoglasne in prezre pri tem tudi trivijalnost, ki se kaže v Verdijevih operah. Zato je prav neodpustno, da se naše hvaležno občinstvo tako bagatelizira, kakor se ga je z včerajšnjo predstavo. Skrajno nezadovoljni smo bili z zborom. Zbor ima po famoznem štrajku pri našem gledališču izjemno stališče. H generalnim skušnjam velika večina sploh ne prihaja, a odbor ima vezane roke, kajti večernih generalnih skušnj radi predstav ne more prirejati, k dopoldanskim in popoldanskim skušnjam pa večine gospodov ni. Zbor očividno zanemarja svojo dolžnost, prihaja v zloravnem skupnjem nepripravljen na oder ter nima več potrebne ambicije niti v igri. Zato pa se vsak trenotek pokaže površnost in malomarnost. Sedanje razmere z zborom so nevzdržljive, in občinstvo uvideva samo, da roditi popustljivost napram zboru domačih pevcev le anarhijo. Vedno bolj se nam utrja prepričanje, da opere pod sedanjimi pogoji v zloravnem potrebujejo kritike, odbora in občinstva ne bo možno vzdržati. A tudi solisti so včeraj slabo peli razun par časnih izjem, tako da še ne pomnimo take slabe operne predstave. Zbor se je glasil prazen, polovica jih ni znalo in ne peler. Priznati se mora našemu občinstvu, da je napredovalo v glasbenem pojmovanju in zato razvajeno, zahteva dobrega petja in dobre godbe. Včeraj pa se je na odru in v orkestru toliko distoniralo, da je bilo ogorčeno celo najširše občinstvo nad vsestranskih disharmonijami. G. Urich je dober igralec in rutiniran pevec lepega, izšolanega in izdatnega glasu. Rigoletta je karakterizoval izborno ter izražal z mimiko in gestami vse dramatične prehode morda celo nekaj predstavno. Spričo distonujočih ali — molčečih tovarišev obojega spola pa je seveda nehotno tudi g. Urich moral včasih distonirati in tupatam peti prenizko. Krivda, kakor rečeno, za to ne zadene njega, saj je pel vlogo Rigoletta že na velikih odrih z največjim uspehom. O gd. Ševčikovi smo prejšnje čase čitali le laskave ocene; danes pa je hvaliti ne moremo, saj je distonirala v višini opetovanja, zlasti pri ff, forsirala je z mučnim naporom in bila sploh slabu pri glasu. G. Olszewski je pel — kakor g. Urich

— poljski sigurno in dobro ter lepo igral. Tistega elana v nastopu in pa temperama, ki ga je treba pevcu Verdijevih oper, pa mu kot izbornemu wagnerjanskemu pevcu nedostaje. To ni nikaka graja, saj je celo graški tenorist Pennarini — za katerega sta se kasneje trgala Budimpešta in Hamburg, in ki je n. pr. vzoren Siegfried, — kot Turidu pivsko pesem tako »zvrnil«, da se mu je celo sikalo. G. Olszewskega vendar visoko cenimo kot pevca okusa in umetniške igre. Prav povoljno je pel in mirno igrал g. Wildner, ki kaže napredovanje. V tej vlogi nam je doslej najbolj ugajal. G. Vašiček ni bil srečen, ker je bil v vlogi nesiguren; g. Štamcar svoje vloge sploh menda ni memoriral, ker je »molčé trobental«, a tudi g. Krampera se ni dosti potrudil za svojo nalogu. Ugajala pa je gdž. Romanova. Orkester, ki ima sedaj zopet več neizolanih novincev v svoji sredi, prihaja zadnje čase slabo pripravljen k operam. Ali zadeva za to kriva le te novince, ali g. kapelnika ali — Pusta, ne bomo preiskovali. Konstatujemo le, da orkester ni zadoščal ter da bi ne bil smel nastopiti. Opera je sicer bila čedno vprizorjana in so tudi zakulisni faktorji poslovili pravilno, za kar gre pohvala režiserju g. Urichu. — la —.

Repertoir slovenskega gledališča. Radi potrebnih skušenj se v petek ne ponovi opera »Rigoletto«, nego se bodo igrali zadnjič v sezoni ob znižani vstopnini »Rokovnjača«. V nedeljo zvečer se igra v drugič »Devica Orleanska«, repriza »Rigoletta« pa bo v torek, 28. t. m. Vlogo Gilde poje gdž. E. Nočni.

Diletantska dramatična društva po deželi priejajo sedaj različne predstave ter se obračajo glede iger na odbor »Dramatičnega društva« v Ljubljani, ki vsled obilnih opravkov čestokrat ne more točno ustrezati njih zahtevam. Zato smo naprošeni javljati, da je prevzel vso zalogo iger, ki so izšle v »Taliji«, knjigotržec, g. Lavoslav Schwentner v Ljubljani. Naj se torej blagovolijo vsa narodna društva obračati nanj ter na tanko povedati, česa si žele. Hkrat se opozarja društva, da se rokopisi iger sploh ne izposojajo, temveč more preskrbeti odbor »Dramatičnega društva« samo prepis dotičnih iger in muzikalij.

Češki filharmoniki odpeljali so se včeraj koncertovat na Reko.

Umrl je v Novem mestu v starosti 29 let gosp. Alojzij Preatorni, dež. bosn. gozdar iz znane narodne rodbine novomeške. Lahka mu zemljica!

V Dol. Logatcu vršila se je dne 12. in 14. dec. 1901 volitev v občinski zastop po »Domoljubovi« paroli: »Vensklerikalci!« Izvoljeni so bili čisti naprednjaki. V nedeljo 19. t. m. je bila pa volitev župana in obč. svetovalcev. Županom je bil izvoljen zopet prejšnji župan g. Adolf Mulley, obč. svetovalcem pa možje naprednjaškega mišljenja. Zanimivo pri tej volitvi je tudi to, da je bil občinskim svetovalcem voljen obč. odbornik, ki bode skoro gotovo jedenajmlajših obč. svetovalcev v Avstriji — dopolnil še ni 23 let — namreč gosp. Iv. Hladnik, posestnik na Brodu.

„Nestrpnost“. Piše se nam: Vaš včerajšnji dopis iz Vel. Loke o farški i nestrpnosti zoper drugovernike oživil mi je spomin na dogodek, ki se je prijetil pred leti v znani dekaniji ob Savi na Dolenjskem. K dekanu pride mežnar s poročilom, da je Sava izvrgla neznanega mrtvca ter vpraša, ali mu najzvoni. Dekan: »Bogove, če je sploh naše vere?« — Mežnar: »Bo, saj smo našli »paternošter« v žepu.« — Dekan: »To še ni dovolj dokaza, da je katoličan, tudi brezverec lahko pride k »paternoštru«. Ali ste še sicer kaj našli pri njem?« Mežnar: »Da, nožek in 20 goldinarjev.« Dekan: »Tedaj pa le zvoni z vsemi tremi.«

V goriškem dež. odboru je prevzel referat prejšnjega odbornika dr. Abrama prof. Berbuč, referat dr. Tume pa dr. Gregoričev namestnik župan Klančič. Če naj ta dva gospoda svoj posel samostojno opravljata, bi pač goriški Slovenci učakali kaj čudne reči.

Šwindel. Klerikalna posojilnica v Gorici, znana z imenom »centrifuga« je imela do konca lanskega leta 367.000 K

vlog, prometa pa v prvem upravnem letu 2,430.000 K!!! Tak promet je v obstoječih razmerah popolnoma nemogoč. »Soča« meni, da se je ta promet najbrž napravil na ta način, da sta gg. dr. Kos in Pavlica stala vsak na jednem koncu sobe ter metala denar drug drugemu v roke, blagajnik je pa to zabeleževal kot promet. Drugače tudi res ni mogoče.

Umor in samomor. Bivši orožnik Janoš je včeraj v Borovnici ustrelil ondotnega orožniškega postajevodjo Žumerja, ki je pred leti provzročil, da je bil Janoš obsojen v ječo in od orožnikov odslovljen. Janoš in Žumer sta včeraj popoldne skupaj pila in kvartala v gostilni pri Lebasu. Ko sta mej 7. in 8. uro zvečer odšla, je Janoš koj pred gostilno z revolverjem ustrelil najprej Žumerja, potem pa še samega sebe. Prepeljali so ju v mrtvašnico. Žumer je bil jako dober in izredno priljubljen mož.

Starinske izkopine. Med Hrastnikom in Zidanim mostom so našli spominsko ploščo z rimske napisom. V Vranjah pri Sevnici so našli 140 m dolgo ozidje rimskega poslopja, zraven pa tudi več rimskega posoda.

Celjsko okrajno glavarstvo je eno najrazsežnejših v deželi. Sicer se je z ustanovitvijo političnih ekspozitor v Mozirju in Konjicah delokrog olajšal. Toda te naprave so le začasne. Zakaj bi se ne ustanovilo novo okrajno glavarstvo? Tukaj se zopet kaže vladna pristranost in ljubezen za Spodnji Štajarski. Okrajno glavarstvo Bruck ob Muri šteje 59.694 prebivalcev manj nego celjsko, vendar se bo ustanovilo novo okr. glavarstvo v Mürzzuschlagu.

Za poškodovance po podvodnji v celjskem okraju je nakazalo namestništvo v Gradcu mestnemu svetu 5000 K. Mestna občina sama je dobila v ta namen 2000 K:

Nove promogove žile so zasledili v Šerovincih pri Ormožu. Seveda je moralno priti šele iz Grada nekaj Nemcev, da bodo vzdigali črne zaklade iz slovenske zemlje. Kakovost tega premoga je baje zelo dobra.

Vzoren, »Verpflegsstation«. V Eisenerzu na Gor. Štajerskem je prišel potujoč rokodelec, Čeh Strba, da bi prenočil v ta namen ustanovljenem preskrbovališču. »Gostoljubnici« Nemci pa so ga zaprli prenočevat v občinski zapor »špekamro«. Po noči pa nastane iz neznanih vzrokov požar in dim je zadušil ubogega Čeha. Bodo li poklicane oblasti nezaslišani slučaj preiskale?

Glas iz občinstva. Piše se nam: Po Ljubljani in menda tudi drugod po deželi, koder se je bil razlil po nesrečni katastrofi blagoslov brezobrestnega potresnega posojila — dostavljajo se prizadetim posestnikom opomini v podobi rudečih pôl, pred katerimi imajo ljudje tak rešpekt, da v zadnjem času kar trumoma hite v finančno hišo na Poljanski cesti — da čim prej odrajtajo: zamudne obresti brezobrestnega posojila, in se tako izognejo preteči rubežni. Dajmo cesarju, kar je cesarjevga. Vendar od erarja istotako zahlevamo mi, da oblecje svoje pretirane pretnje v obče milejšo, kulantnejšo obliko. Na vsak način neumestno se nam zdi tisto romanje v likvidatu v drugo nadstropje omenjene hiše, in potem nazaj v pritlije k blagajni. Manj zamudno za nas in za urad bi bilo, ko bi se ta posel vršil pri blagajni sami. Potem pa, tako velikemu prometu, kot je bil te dni, tudi na noben način ne vstreza prostor v likvidaturi. Ta mala, temna beznica, takozvani ekspedit, (sanitarni organ naj bi si jo vendar pri prilikli ogledal!) namenjena je slugi — in še dvema uradnikoma. Sedaj pa, ko se tako mudi, da se spravi denar pod streho — pa naj ta luknja služi, da dan na dan po več sto ljudij opravlja v njej že itak siten posel! Na hodniku, prepihu se izpostavljati, če je tudi mila zima, se gotovo nobenemu ne ljubi, in čakati sploh ni potreba. Zakaj štedite z uradniki? Če je treba iztirjati toliko in toliko stotisočev, se gotovo izplača nastaviti za ta posel več uradnikov. Pač bo treba, da se zopet malo poproči.

Razširjenje Predilnih ulic. Pretekli teden so delavci v Predilnih ulicah del ceste v bodoči širjavi izvršili. Ostalo se izvrši pozneje, ko se dožene odkupi ondotnih objektov.

Pri dopisu iz Glinca je pomota izostalo, da se je vršila božičnica požarne brambe na Glinca pri gospodu Korošcu.

Kandelabri za jubilejski most bodo, kakor smo čuli včeraj, do 1. februarja t. l. postavljeni.

V jubilejski ubožnici v Bodmatu je dozdaj okolo 50 ubožcev, moških in ženskih.

Nove stavbe. Med Sodniškimi in Dalmatinovimi ulicami pričeli so pretekli teden kopati temelj za novo hišo bratov Pogačnikov.

V novi justični palači izvijejo se med zimskim časom znotraj ključarska, kamnoseska in slikarska dela.

Tatvina. V soboto zvečer je bilo starinarici Mariji Prekuhovi na Sv. Jakoba nabrežju iz prodajalnice ukradenih 190 K. Marija Prekuhova je denar pogrešila šele drugi dan in takoj sumila tatvine nekega K. L., bivšega »Daničarja«, ki je bil zvečer popred dlje časa v prodajalni, kamor je bil prišel prodajat neko knjigo. Ker Marija Prekuhova ni hotela kupiti knjige, je čakal na njenega moža in tako sedel od 1/6.—1/10. ure zvečer, dokler ni prišel mož in mu odkupil knjigo. Mej časom, ko je Marija Prekuhova šla v vežo po vodo, je ostal sam v prodajalnici in ta trenotek je porabil, da si je polastil denarnico z denarjem, ki je ležala v nezaklenjeni blagajnici. Po tatvini je postal še v prodajalnici, potem pa je šel v neko gostilno na Dunajski cesti pit. V nedeljo je bil na maskaradi in je celo noč popival v družbi znancev in za nje plačeval po gostilnah in kavarnah. Včeraj zjutraj ga je policija prijela in ga vprašala, odkod da je dobil denar. Izgovarjal se je na razne načine in v zlici mnogim dokazom, da je denar, ki ga je zapravljal ukradel, se ni udal ni hotel priznati tatvine, češ, da bi še potem vendar moral imeti kaj denarja. Šele ko je policija dobila pri nekem njegovem prijatelju, s katerim je skupaj popival, spravljih 30 K, je priznal, da je on storilec, in da je ves drug denar, to je 130 K v dveh dneh zapravil v veseli družbi.

Iz bolnice ušel je v bolniški opravi postopač Adam Dekelan, ki pa se zove tudi Adam Deran, Karol Szontos, Jozef Prohaska in Giovani Zamo ali Lamo. Bil je na Žabjeku zaradi hudodelstva javnega nasilstva zaprt in se je po prestani kazni izročil mestnemu magistratu, da dožene njegovo domovinstvo. Ker je bil bolan, se je oddal v bolnico, odtod pa jo je popihal.

Izgubila je v mestu hišna posestnica M. S. iz Iga 6 bankovcev po 10 K.

Ukradene gosli. Iz klubove sobe v kazini so bile ukradene stare gosli, vredne 160 kron.

Najnovejše novice. Stolni prošt prelat Al. Karlon v Gradcu, znani politik, je smrtnonevarno zbolel. — Buri se lahko oddahnejo, ker so morale angleške čete vsled neprestanih nalivov ostaviti vsako nadaljnjo vojno operacijo. — Še eden bankir zaprt. Dne 21. t. m. so zaprli v Pragi znanega bankirja Edmunda Janeša zaradi sleparstva in zapelejanja h krivemu pričevanju. — Strašna rodbinska drama. V Werdi na Vestfalskem je ustrelil gozdar Tischlin svojo ženo in pet svojih otrok, na to pa še samega sebe. Vzrok so bili rodbinski prepriči. — Morilec svoje žene oproščen. — V Pragi je bil včeraj pred porotniki črevljar Burianek, ki je svojo nezvesto ženo, najdiš jo v naročju filozofa Slavíka, s črevljarskim nožem zaboden, pa tudi zapeljivca nevarno ranil, popolnoma oproščen. — Obletnico poljske vstaje leta 1863. so praznovali dne 20. t. m. v Lvovu z demonstracijami akademikov in srednješolcev. Demonstrantje so hoteli iti k nemškemu konzulatu, pa jim je policija in alarmirana kavalerija zastavila pot. — Bodoči minister — delavec Japonski princ Yoschito Yamamoto, ud cesarske rodbine, dela sedaj v železniških rudnikih Pensylvanije. Tako je določil prinčev oče, da bo sin kot bodoči vodja ministrstva javnih del, tudi res kaj o delu zna. — Iz porušene predilnice v Belfastu so izvlekli do sedaj 13 mrtvih. Pogreša pa se še vedno več oseb. — Windischgrätz — knezi. Dosedaj je nosil v rogovini Windischgrätzov naslov kneza najstarejši član — med sedanjimi Hugo Win-

dischgrätz — dočim so se imenovali ostali princi. Povodom poroke princa Otona z nadvojvodinjo Elizabeto, pa so baje povzdignjeni vsi Windischgrätzti v knježji stan.

* **Petrov vinar** za »revnega« pača je znašal v pretečenem letu manj kot vsako dosedanje leto od 1870, odkar se berači po celem svetu. Vendar je »nakopal« tudi lani 23 milijonov lir, Nemčija je dala 218.000 lir. Za navadnega — reveža bi pač tudi ta »svotica« zastovala.

* **Oče — snubač svoje nezakonske hčere.** V četrtek, 2. t. m. se je sprehabala na kolodvoru v Boguminu čedna gospica. Neki starejši gospod je z vidnim zanimanjem opazoval zalo stvarico, da, celo nagovoril jo je, toda ta je ostala nevlnjedna. Šel je za njo v kupé in je začel ondi znoviti bombardovati njen srce. Komaj pa je izpregovoril, je prijela starejša gospa gospico za roko ter je dejala vse bleda tuju: »Gospod, to je moja hči. Ali me ne pozname?« In zdaj se je stvar razvozla. Pred 19 leti je dotični gospod imel v Opavi kot študent ljubaven roman, njegov oče je plačal »posledice tega romana, študent je postal ugleden uradnik v Brnu, a je ostal samec — in zdaj mu je pri pogledu na nezakonsko hčer najbrže oživel v spominu nekdanja podoba — njegove Izbice. Hči baje ne dobi ravno v njem ženina, zagotovo pa — očeta, tudi pred postavo.

* **Roparji v Parizu.** V Parizu nameravajo aprila meseca predstavljati nemški dijaki Schillerjeve »Roparje«. Dati hočajo dve predstavi v »Theatre Porte Saint Martin«. Uloge prvih močij so prevzeli berolinski najboljši igralci in igralke, roparje in druge manjše uloge pa bodo predstavljali dijaki; sodelovalo jih bodo okoli sto. Dekoracije in kostume prineseo seboj z Nemškega. V odboru je več glasovitih profesorjev.

Društva.

* **„Glasbene Matice“ pevski večer s plesom.** Pevski zbor »Glasbene Matice« vabi na veliki pevski večer s plesom, ki bodo v soboto, dne 25. januvara t. l. v veliki dvorani »Narodnega doma«. Sodeluje slavna meščanska godba. Vspored: A. Koncert. Program meščanske godbe: 1. R. Nováček: »Kje dom je moj«. 2. V. Parma: »Triglavsko rožje«. 3. Iv. Zajc: »Graničari«, uvertura. 4. B. Ipavč: Podoknica iz opere »Teharski plemiči«. 5. B. Smetana: Fantazija iz opere »Prodana nevesta«. 6. Dr. A. Dvořák: »Slovenski plesov« št. 8. Pevski program. Izvajajo člani pевskega zbora: 1. Samospivi. 2. Moški kvartet. 3. Peterosev iz opere »Wormski orožar«. 4. »Padle so pesmi v dušo mi«, poje oddelek zboru. NB. Med pevskim večerom bodo v dvorani pogrnjene mize. B. Ples. Ob sviranju meščanske godbe. Začetek ob 8. uri zvečer. Toleta za dame in gospode: promenadna. Vstopnina za člane rodbin pevskega zboru »Glasbene Matice« po 1 K, za vse druge po 1 K 50 vin. Vstopnice se dobivajo proti izkazu vabila v trgovini gosp. Lozarja na Mestnem trgu in v soboto zvečer pri blagajni.

* **Citalnica na Vrhniku** priredi v soboto dne 1. februarja maskarado, pri kateri bo sviral oddelek vojaške godbe štev. 27.

* **Bralno in pevske društvo „Maribor“** priredi v nedeljo 26. prosince t. l. v veliki dvorani »Narodnega doma« dramatično predstavo.

* **Citalnica v Brežicah** priredi v sredo dne 29. januvara 1902 ob 8. uri zvečer v »Narodnem domu« v Brežicah veliki koncert in ples. Godba c. in kr. pešpolka št. 16. Obleka promenadna. Vstopnina 2 K za osebo.

* **Društvo sv. Jeronima** je dalo te dni svojim členom lanski plod — štiri tehtovite knjige: 1. Koledar »Danic«; 2. Lepuščeve daljšo pripoved »Zločin i pravda božja«; 3. Vaclava Kosmáka »Slike iz svakidanjeg života« v Žguričevem prevodu in 4. Škendera Horvata »Ribe i ribogojstvo«. Že iz navedenih naslovov je jasno, da goji svetojeronsko društvo prav posebno pripovedno stroko, s katero si najlažje pridobiva čitatelje med prostim narodom. V koledarju »Danic« je opisal naš rojak g. Janko Barle kako lepo škofa Antona Martina Slomška. Vsem knjigam je jenaka zunanja oblika — mala 8°, kar ugodneje pliva, nego vsi možni formati pri izdanih nekega sorodnega društva. Gori navedene štiri knjige obsegajo 47 in pol pole — toliko izbornega gradiva za jedno kcono (ali za dosmrtnih 10 kron). Iz »Danic« je razvidno, da je dosedaj vpis

